

Sygn. akt I C 1804/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Głogowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dorota Onufrowicz-Miara

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Kuśnierz

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2013 roku w Głogowie sprawy

z powództwa

Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddziału Terenowego we W.

przeciwko

D. N. (N.)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej D. N. na rzecz strony powodowej Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddziału Terenowego we W. kwotę 13.269,08 złotych (trzynaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt dziewięć 08/100 zł) z odsetkami ustawowymi od kwot:

1. od kwoty 4.719,00 złotych od dnia 11 maja 2011 roku do dnia zapłaty,
2. od kwoty 8.550,08 złotych od dnia 30 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej D. N. na rzecz strony powodowej Agencji Nieruchomości Rolnych w W. Oddziału Terenowego we W. kwotę 3.064,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. ustala, że zobowiązanie pozwanej D. N. jest solidarne ze zobowiązaniem pozwanych K. G. (1), E. P. i J. P. (1) wynikającym z nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 1026/12 w dniu 28 maja 2012 roku.

Sędzia:

Sygn. akt I C 1804/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa Agencja Nieruchomości Rolnych w W. (określana dalej jako (...) w W.) domagała się zasądzenia od pozwanych K. G. (1), D. N., E. P. i J. P. (1) kwoty 13.269,08 złotych, z odsetkami ustawowymi od kwoty 4.719 złotych od dnia 11 maja 2011 roku do dnia zapłaty i od kwoty 8.550,08 złotych od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że w dniu 15 września 1995 roku zawarła z L. P. umowę sprzedaży udziału w 1/2 części w nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym dwurodzinnym, posadowionym w granicach działki oznaczonej numerem geodezyjnym (...) w obrębie B. oraz nieruchomości gruntowej oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) w obrębie B. zabudowanej budynkiem gospodarczym, dla których Sąd Rejonowy w Głogowie prowadził księgi wieczyste numer (...). Strona powodowa wskazała, że cenę sprzedaży określono na kwotę 5.244 złotych, zaś do dnia zawarcia umowy L. P. uiszczył 525 złotych, pozostałą zaś część miał zapłacić

w 10 rocznych ratach, każda w kwocie po 471,90 złotych, płatnych do dnia 30 września każdego roku, przy czym raty oprocentowano w wysokości 1/5 stopy redyskontowej, nie mniej niż 5% w skali roku, zaś oprocentowanie miało być płacone łącznie z poszczególnymi ratami. Strona powodowa podniosła, że L. P. zmarł w dniu 13 maja 2008 roku, zaś spadek po nim odziedziczyli pozwani oraz J. P. (2), która zmarła w czerwcu 2009 roku. Strona powodowa, powołując się na przepis art. 922 § 1 k.c. wskazała, że wezwała pozwanych do zapłaty powyższej należności, jednakże nie została ona uregulowana przez pozwanych. Wskazała również, że na dzień wniesienia pozwu do zapłaty pozostała kwota 13.269,08 złotych, w tym należność główna - 4.719 złotych, oprocentowanie należności głównej nazwane odsetkami redyskontowanymi -1.297,72 złotych i odsetki ustawowe liczone do dnia 10 maja 2011 roku w kwocie 7.252,36 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 28 maja 2012 roku, wydanym w postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Głogowie nakazał pozwanym K. G., D. N., E. P. i J. P. (1) aby uiścili solidarnie na rzecz (...) w W. należność wskazaną w pozwie, wraz z odsetkami i kosztami procesu (k – 17).

W przepisany terminie pozwani K. G. (2), J. P. (1) i D. N. wnieśli sprzeciwy od powyższego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości.

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2012 roku Sąd Rejonowy w Głogowie odrzucił sprzeciwy wniesione przez J. P. (1) i K. G. (k -48). Wymieniony wyżej nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 17 grudnia 2012 roku wobec J. P. (1), zaś wobec K. G. (1) w dniu 19 grudnia 2012 roku. Na skutek braku zaskarżenia powyższego nakazu zapłaty przez pozwaną E. P., nakaz zapłaty uprawomocnił się w stosunku do niej z dniem 27 czerwca 2012 roku (k – 56).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana D. N. zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana wskazała, że nie zgadza się z nakazem zapłaty jak również zarzuciła, że krąg spadkobierców L. P. zobowiązanych do płatności wskazanej w pozwie jest szerszy, gdyż zmarła J. P. (2) pozostawiła dwoje dzieci - M. P. i K. P. (k – 30, k - 47).

Dodatkowo na rozprawie w dniu 22 lutego 2013 roku pozwana D. N. wskazała, że nie rozumie dlaczego ma spłacać zobowiązania finansowe za kogoś, jak również podniosła, że nie stać jej na spłatę należności wskazanej w pozwie. Pozwana zarzuciła, że nie mogła odrzucić spadku, gdyż za późno dowiedziała się o sprawie spadkowej i podniosła, że należność wskazana w pozwie powinna być dochodzona od M. P., gdyż to on opiekował się L. P. i dzięki L. P. zakupił lokal (k – 72 - 72 verte).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 15 września 1995 roku Skarb Państwa reprezentowany przez Agencję Własności Rolnej zawarł z L. P. umowę sprzedaży udziału w 1/2 części w prawie własności nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem mieszkalnym dwurodzinnym posadowionym w granicach działki oznaczonej numerem geodezyjnym (...) w obrębie B. oraz prawa własności nieruchomości gruntowej oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) w obrębie B., zabudowanej budynkiem gospodarczym, dla których Sąd Rejonowy w Głogowie prowadził księgi wieczyste numer (...). W umowie ustalono cenę sprzedaży na kwotę 5.244 złotych. Do dnia zawarcia umowy L. P. uiścił na poczet wskazanej ceny kwotę 525 złotych, zaś pozostałą część miał zapłacić w 10 rocznych ratach, każda w kwocie po 471,90 złotych, płatnych do dnia 30 września każdego roku, wraz z odsetkami w wysokości 1/5 stopy redyskontowej, nie mniej niż 5% w skali roku.

Dowód: - kopia umowy sprzedaży – k – 9-10.

L. P. zmarł w dniu 13 maja 2008 roku. Spadek po nim odziedziczyły siostry K. G. (2), J. P. (2) i E. P. po 1/4 części, jak również bratanek J. P. (1) i bratanica D. N. po 1/8 części.

Dowód: kopia postanowienia SR w Głogowie – k – 12.

W kwietniu 2011 roku Agencja Nieruchomości Rolnych w W. skierowała do spadkobierców L. P., w tym również do D. N. wezwania do zapłaty kwoty 13.235,48 złotych.

Dowód: - kopia wezwań do zapłaty z potwierdzeniami obioru – k – 13-16.

L. P. ani też jego spadkobiercy nie uiszcili rat wskazanych w umowie sprzedaży z dnia 15 września 1995 roku. Należność wymagalna z tego tytułu wynosi 4.719 złotych z tytułu rat rocznych za okres od 1996 do 2005 roku, kwotę 7.252,36 złotych tytułem odsetek ustawowych liczonych od poszczególnych rat do dnia 10 maja 2011 roku oraz kwotę 1.297,72 złotych tytułem odsetek redyskontowych liczonych od poszczególnych rat od dnia 16 września 1995 roku. Łączna kwota należnego z tego tytułu świadczenia wynosi 13.269,08 złotych.

Dowód: - zestawienie należności – k- 11.

Nie toczyło się postępowanie o dział spadku po L. P..

Dowód: - przesłuchanie pozwanej D. N. – k- 72.

Agencja Nieruchomości Rolnych w W. jest następcą prawnym Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa.

- okoliczność bezsporna.

D. N. utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 1000 złotych miesięcznie i nie posiada innego źródła dochodu. Nie posiada dzieci na utrzymaniu.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej – k – 72 verte.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie całości.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się na dowodach z dokumentów w postaci umowy zawartej przez L. P., wezwań do zapłaty, postanowienia dotyczącego stwierdzenia nabycia spadku po L. P. i zestawienia należności.

Poza sporem w sprawie pozostawało, że L. P., na skutek zawarcia w dniu 15 września 1995 roku umowy sprzedaży, zobowiązany był do zapłaty za zakupioną nieruchomość na warunkach wskazanych w tej umowie. Bezsporny był również krąg spadkobierców ustawowych L. P., stwierdzonych postanowieniem z dnia 19 czerwca 2009 jak i to, że zarówno L. P. jak i jego spadkobiercy nie uiszcili należności wynikających z powołanej wyżej umowy. Przy czym jedynym zarzutem jaki postawiła w niniejszej sprawie pozwana D. N., pomimo prawidłowego pouczenia o rozkładzie ciężaru dowodu (k – 59) był zarzut, że poza osobami wymienionymi w nakazie zapłaty są jeszcze inne osoby należące do kręgu spadkobierców, które powinny odpowiadać za należność wynikającą z powołanego wyżej nakazu zapłaty. Jak wskazała D. N. na rozprawie w dniu 13 lutego 2013 roku, nie przeprowadzono dotąd postępowania dotyczącego działu spadku po L. P..

Pozwana, jako spadkobierca L. P., zgodnie z art. 922 §1 k.c. , ponosi odpowiedzialność za zadłużenie wynikające z powołanej wyżej umowy sprzedaży. Z chwilą śmierci L. P. wszelkie jego zobowiązania przeszły bowiem na jego spadkobierców. Wskazać należy, że zgodnie z art. 1034 k.c. do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą odpowiedzialność solidarną za długi spadkowe. Odpowiedzialność solidarna zaś polega na tym, że wierzyciel aż do chwili całkowitej zapłaty należności, może wedle swego wyboru żądać całości bądź części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna i dopiero zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (art. 366 k.c.). W związku z powołanymi wyżej przepisami okoliczność, że istnieją jeszcze inni spadkobiercy oprócz pozwanej, którzy mogliby być zobowiązani do zapłaty należności wskazanej w nakazie zapłaty, nie ma znaczenia w niniejszej sprawie. Fakt ten nie zwalnia bowiem w żadnym razie z odpowiedzialności samej pozwanej. Sytuacja taka miałaby bowiem miejsce wyłącznie w sytuacji spłaty w całości bądź w części świadczenia dochodzonego w pozwie przez jednego ze spadkobierców. Z tej przyczyny Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione, zasądzając je na rzecz strony powodowej w całości wraz z odsetkami. Przedstawione przez stronę powodową szczegółowe wyliczenia należnej kwoty nie budzą wątpliwości Sądu i nie zostały zakwestionowane przez pozwaną.

Mając na względzie trudną sytuację materialną pozwanej Sąd rozważał rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Jednakże przepis art. 320 k.p.c. pozwala na to jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach, zaś zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie ma takich okoliczności. Pozwana była wyzwana do zapłaty spornego świadczenia w kwietniu 2011 roku, a więc rok przed wniesieniem pozwu. Od momentu powzięcia wiadomości o odpowiedzialności za zadłużenie L. P. do momentu wydania wyroku w sprawie upłynął okres prawie dwóch lat. Powódka miała więc wystarczająco dużo czasu na podjęcie działań zmierzających do spłaty choć części istniejącego zadłużenia, bądź podjęcia innych działań celem wyjaśnienia względnie uregulowania kwestii związanych z zadłużeniem pozostałym po L. P.. Jednakże powódka nie podjęła w tym okresie żadnych czynności tego rodzaju. Przy czym dochód powódki, z uwagi na wysokość zobowiązania, nie daje gwarancji dokonania spłaty świadczenia w ratach w rozsądnym terminie. Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd uznał, że nie ma w niniejszej sprawie podstaw do rozkładania świadczenia na raty. Nie występują bowiem w sprawie szczególne okoliczności, zaś rozłożenie świadczenia na raty spowodowałoby jedynie dodatkowe obciążenie wierzyciela konsekwencjami braku zapłaty należnej mu kwoty w terminie bez jakiegokolwiek gwarancji, że pozwana spłaci należne świadczenie w wyznaczonych ratach.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Pozwana przegrała proces w całości. Stąd uzasadnione było, na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzenie na rzecz strony powodowej całości poniesionych przez nią kosztów procesu, na które składa się opłata od pozwu (664 złotych) i wynagrodzenie pełnomocnika (2.400 zł).